Petr Hampl: Proč si tak likvidujeme vlastní zemi a ekonomiku? O idiotech v české společnosti, kteří podřezávájí větev pod námi všemi.

- CZ24 News | 9. února 2020

ČESKO: PETR HAMPL popisuje paradoxní stav české společnosti, kdy její nemalá část horlivě podřezává větev nejen sama pod sebou, nýbrž pod námi všemi

Jak už jsem tady na Protiproudu párkrát připomněl, lidé, skupiny a společenské vrstvy si zpravidla osvojují ty názory a ty pohledy na svět, které jsou pro ně výhodné. Které jsou v souladu s jejich zájmy a potřebami. Proto projevují neziskovkáři a byrokraté tolik sympatií k neomarxismu.

Co když je to ale naopak? Co když si skupina osvojí ideologii, která je v rozporu s jejími zájmy? I takové příklady z dějin známe. Třeba křesťanské obchodníky s otroky. Provozovali svůj byznys a přitom vyznávali víru, která říká, že každý člověk má jedinečnou hodnotu, a to hodnotu obrovskou. Však jim to podnikání taky moc nešlo. Dlouhodobě nedokázali konkurovat obchodníkům arabským, měli stále více potíží ve svém okolí, až nakonec jako skupina vymizeli. A že to bylo zapříčiněno změnou zákonů? Kdyby byli dost silnou skupinou a kdyby jejich ideologie byla dost přesvědčivá, tak by takový zákaz nepřipustili.

Hřib satan

Právě na podobný paradox narážíme v současné době v českých zemích. Ještě není vidět úplně, ale za pár let bude. A protože se můžeme poučit z dějin, dokážeme odhadnout, co bude následovat.

Souvisí to s posledními případy, kdy čeští politici cíleně a úmyslně poškozují českou ekonomiku.

Třeba pražští Piráti a jejich boj proti Číně. Skutečně se jim daří likvidovat cestovní ruch zaměřený na bohaté Číňany, tedy obor s vyšší přidanou hodnotou (a především vyšší schopností vytvářet dobrá pracovní místa) než pokročilé technologie. Když přijíždějí cizinci k vám, neprodáváte stromy nastojato. Neprodáváte polotovary. Neprodáváte dokonce ani produkty. Prodáváte úplně všechno! Celý řetězec hodnoty až po donesení talíře na stůl nebo ustlání postele. Za všechno bohatý Číňan zaplatí. To je ekonomický sen. Pozitivním aspektem je i to turismus otevírá mnohem více prostoru pro malé firmy. Vedle řetězců mohou fungovat hotýlky, rodinné restaurace a poskytovatelé všemožných služeb. Praha měla to obrovské štěstí, že se stala pro bohaté Číňany módním městem. Co by za to dala jiná velkoměsta!

Až přišel primátor Hřib.

Kašpar z ODS

Nebo Pavel Novotný a jeho pomníky esesákům. Nejde o jednoho izolovaného magora, protože Novotného aktivity mají podporu vedení ODS. Daří se tak ničit dobrou českou reputaci na ruském trhu, tedy jedno z nejcennějších aktiv českého průmyslu.

V obou případech je v pozadí stejný ekonomický záměr. Zničit všechno, co odporuje modelu „všechno

přes Německo“. V rámci toho modelu jsou v českých zemích vyráběny komponenty a produkty, ty putují do Německa, odkud jsou obratem přeprodávány do Číny, Ruska a dalších zemí. S obrovským ziskem. Německo bohatne, Česká republika chudne. A německé nadace v České republice financují skupiny, které vyvolávají nepřátelství mezi námi a dobře platícími zákazníky. Všechno funguje perfektně.

Na tom všem není nic nového, a vlastně ani zajímavého. Podívejme se ale přesněji, na které skupiny dopadají důsledky.

Sami sobě nepřáteli

Máme tu vysoké manažery, politiky, aktivisty neziskovek a další speciální skupiny, kterých se ztráty koncových trhů nedotknou vůbec.

Pak tu máme dělnickou třídu, drobné řemeslníky a poskytovatele služeb, kteří jsou postiženi velmi citelně. Nicméně zdá se, že tato skupina se už učí. Nepotřebují bydlet v Praze, vytvářejí sítě vzájemné pomoci, podpory a výměny služeb, postupují směrem k samozásobitelství. Není to ideální, ale jejich závislost na systému se postupně snižuje.

Jenže pak tu jsou ještě statisíce nižších manažerů a administrativního personálu. Vedou prodejní rozhovory, třídí produkty, skenují faktury, programují úplně zbytečné bankovní systémy a vytvářejí tisíce nejrůznějších dokumentů. Žijí ve velkých městech, s astronomickými hypotékami. Jsou pod tlakem, aby si pořizovali hromady úplně nesmyslných věcí. Aby vedli hipsterský životní styl přesahující jejich možnosti. Aby utráceli za cestování na místa, kde jim stejně není dobře. K tomu neustálý strach, že vedení korporace rozhodne přesunout nějakou aktivitu do Indie nebo Číny a nebude na splátky hypotéky. Je to život, který znamená ztrátu jakékoliv nezávislosti a do značné míry i lidské důstojnosti. Že je nedávný výzkum českého rozhlasu označuje za „kosmopolitní elitu“ a slibuje jim, že někdy v budoucnu úžasně zbohatnou, to je spíš směšné. Což těm lidem nebrání ujišťovat se navzájem, že právě oni jsou něco lepšího než Zemanovi voliči z venkova.

Tihle lidé jsou likvidací samostatné české ekonomiky postiženi nejvíc. A zároveň je to vrstva, o kterou se opírají Piráti, a kde najdeme nejvíce obdivovatelů řeporyjského komika. Tím se dostáváme k tomu, čím článek začínal. Vidíme sociální vrstvu, která si nechala vnutit pohled na svět sobě nepřátelský, a jejíž příslušníci se navíc navzájem hlídají, aby ten pohled nezastávali laxně.

Budoucnost

Další vývoj se dá odhadnout. Tlak na tuto vrstvu poroste tím spíš, že není schopna hájit své zájmy. Zvyšování zisků, bez kterých korporace nemohou přežít, bude probíhat převážně na jejich úkor. Pracovní místa se budou přesouvat do Indie, Číny a dalších zemí – po dělnických místech totiž dochází na administrativní činnosti. Budou pod stále větším tlakem a jejich vzájemné soupeření bude stále ostřejší. Ochotně budou pomáhat novým aristokratům smáčknout nižší vrstvy, ale sami z toho nic nebudou mít.

Jejich postavení bude méně a méně atraktivní, zájemců bude ubývat, a až se nová aristokracie rozpadne, zmizí i tahle vrstva. Přirozený mechanismus obnovy společnosti funguje obdobně jako obnova přírody.

Kdyby zároveň neprobíhala výměna obyvatel, a kdyby to neznamenalo řadu osobních tragédií, vlastně by o nic nešlo.